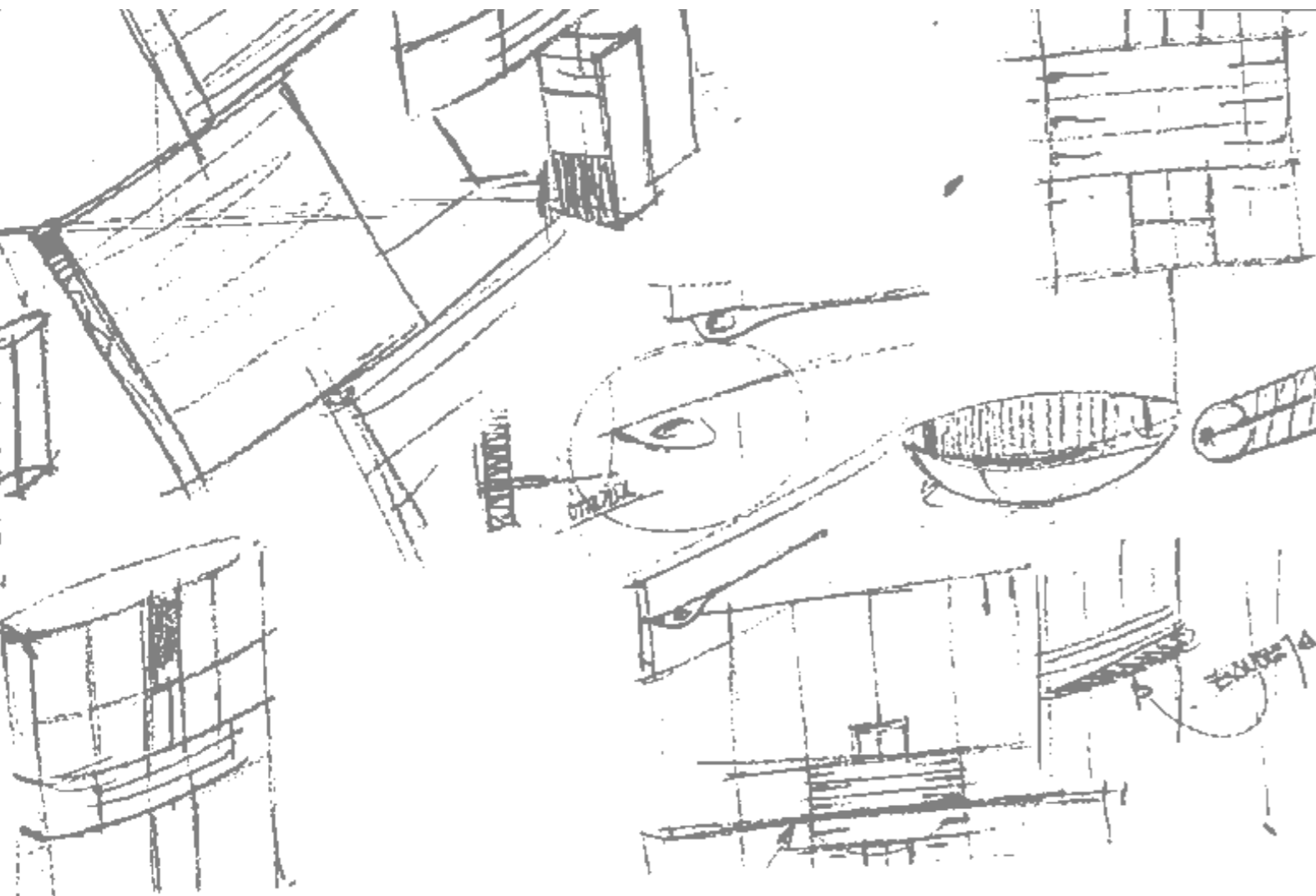

El Samuro de Jaume Tresserra

El currículum de Jaume Tresserra en el món del disseny de mobles és ple de premis, mencions especials i reconeixements per part d'institucions culturals del món. Des de l'any 1988 fins avui la seva fama ha augmentat i actualment rep visites i encàrrecs de personatges de l'elit mundial. Va crear la marca Tresserra Collection el 1994. Les botigues col·laboradores amb Tresserra són presents a les principals ciutats.

Text: Laura Moreu Reñé
Fotos: Tresserra Collection

Croquis del Samuro

Ha col·laborat amb arquitectes com Arata Isozaki per una obra a Qatar. Si volem veure els models més representatius de la seva col·lecció, ens podem acostar al seu estudi del carrer Josep Bertrand de Barcelona. Serà més fàcil que accedir a les suites de l'hotel

Arts per veure un dels seus treballs com a interiorista.

Actualment presenta les seves creacions amb *performances* fantàstiques, amb menú de Ferran Adrià inclòs, a les galeries d'art pròximes al recinte de la fira del moble de Milà, un itinerari obligat

per als que busquen el millor disseny d'avantguarda.

El personatge que ens rep és senzill, vesteix estil *casual* i es mostra encantat de conversar: "Un cop estava al taller amb l'ebenista fent proves i em van venir a buscar els del meu equip per anar a

Milà. M'havia despistat i anàvem tard. Em vaig canviar al taxi i vaig arribar a l'hora, però amb les mans plenes de vernís", recorda entre moltes anècdotes.

El naixement

L'any 1989 Jaume Tresserra crea un dels mobles més reconeguts de la seva col·lecció: el Samuro. És de fusta de noguera clara amb ferratges exclusius de llautó sulfuritzat i fa 116 x 42 x 178 cm. La seva estructura és aparentment rectangular, però el frontal marca una superfície de corbatura parabòlica que no s'interromp ja que els tiradors queden embotits a nivell. Tots els elements que conformen el Samuro estan perfectament acabats amb vernís mat i finíssim al tacte. La distribució dels petits compartiments és simètrica, però alhora sembla respondre a un caprici. La imatge del moble obert no és menys esplèndida, i pot adoptar diverses formes esculturals en les seves

possibles obertures, una d'elles sembla representar el casc d'un samurai.

La simbologia taoista també és present en els vuit calaixos decorats amb línies horitzontals que omplen de significat aquest moble. Així doncs: tres ratlles senceres representen el Pare i el Cel; tres ratlles trencades són la Mare i la Terra; i la seva combinació criptogràfica pot significar grans conceptes com; el Foc i el Sol, la Llum i l'Aigua, el Llac i la Boira, el Vent i la Fusta o la Muntanya.

La funcionalitat polivalent del Samuro permet adaptar aquest moble al nostre ús i transmetre una mica de la pròpia personalitat. El Museu de les Arts Decoratives de Barcelona i el Museum für Kunst und Gewebe d'Hamburg exhibeixen aquesta peça en les seves col·leccions i superen així la frontera de la moda en convertir el Samuro en un clàssic d'avui.

Pel que fa a la creació d'aquest moble, Jaume Tresserra ens comenta: "La idea va néixer quan fullejava un llibre que parla de

El Samuro obert

la cultura oriental. Em vaig adonar que tenien un únic moble que representava el nivell social de la família. Era un moble dividit pel mig. Sembla que a dalt hi havia magatzem d'aliments i a baix hi guardaven la roba. Llavors vaig pensar de fer un moble fort i emblemàtic, la peça especial que destinaríem a aquella paret de la casa que guardem per a quan tinguem un bon moble. L'antic concepte de la paret on s'exhibia la vitrina plena de porcellanes em va suggerir la mida exacta d'aquest moble.

La forma, en canvi, ja no és tan oriental. És més derivada d'un objecte de mà d'aquests que tenim per casa (un joier, un portacigarrets...). Objectes petits que demanen una forma més tàctil, molt més sensual i de corba suau."

Veure Jaume Tresserra obrir el prototip del Samuro és tot un espectacle. Es col·loca davant del moble i comença a fer moviments de dansa coordinada, amb les dues mans a l'hora. L'obertura singular dels compartiments del Samuro forma part de la seva concepció i és més que probable que hi hagi més d'un propietari orgullós que reproduceixi —probablement sense tanta gràcia— aquest acte tan cerimonial davant les visites: "No donem un manual però ensenyem al venedor com funciona. L'home s'impregna una mica de la història i de com fer anar les mans.

En les meves exposicions procuro tenir-ne dos exemplars: un sempre obert i l'altre tancat. Així evito els 'obre i tancat', que són molts tenint en compte que potser una de cada deu persones encertaria la fórmula a la primera."

Els seus mobles porten una plaqueta amb el segell de la marca; tres ratlles verticals que simbolitzen les tres erres: "Les col·loquem en un lloc que no sigui visible a primer cop d'ull, però fàcil de localitzar. A vegades està dins la porta, d'altres la trobem en una pota. Ho decido en el moment."

"Quan entro en un pis modernista acabo saludant el rellotge i donant la mà al paraigüer"